

# РЕШЕНИЕ

№ 357

гр. София, 15.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в**  
публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7003** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 17710 от 04.08.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53-00-427 от 14.07.2011 г. по описа на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” (Д”ОУИ”), подадена от [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], адрес [населено място], [улица], ап. 8, представлявано от управителя В. М. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 02.03.2011 г., издаден от Б. В. М. на длъжност “главен инспектор по приходите” в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1224 от 20.07.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението”. Жалбоподателят сочи, че РА е неправилен, незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на процесуалния закон. Излагат се съображения, че в компетентността и правомощията на държавата е да следи и осигури точното изпълнение на задълженията по ЗДДС, тъй като фирмата – търговски субект няма правни възможности, нито е задължена да следи поведението на своите доставчици, в частност как те отчитат и дали отчитат задълженията по си ЗДДС.

В хода на съдебното производство редовно призован по реда на чл. 50, ал.2 от ГПК, жалбоподателят не се явява, не се представлява и не взема становище по същество на спора.

Ответникът - Директорът на Дирекция “ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по същество

на спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 905948/15.09.2009 г., издадена от П. К. М., началник на сектор “Ревизии” в дирекция “ДОК” на ТД на НАП – [населено място], е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на следните видове задължения по периоди: 1. Корпоративен данък – 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г.; 2. Данък по чл. 38 от ЗОДФЛ – 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г.; 3. Данък по чл. 42/49 от ЗДДФЛ – 01.01.2007 г. – 31.08.2009 г.; 4. Данък върху добавената стойност - 13.12.2007 г. – 31.08.2009 г.; 5. Вноски за държавно обществено осигуряване – 01.01.2005 г. – 31.08.2009 г.; 6. Вноски за здравно осигуряване – 01.01.2005 г. – 31.08.2009 г.; 7. Вноски за ДЗПО за универсален пенсионен фонд – 01.01.2005 г. – 31.08.2009 г. и 8. Вноски за фонд гарантирани вземания на работници и служители по несъстоятелност – 01.01.2005 г. – 31.08.2009 г. С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – Б. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на екип и Р. С. С. на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена на 29.09.2009 г. на пълномощника – А. К. П..

Със заповед № 900614 от 06.11.2009 г. на Ц. К. Н. на основание чл. 34, ал.1, т.4 от ДОПК във връзка с постъпила молба вх. № 53-03-1202 от 05.11.2009 г., подадена от В. М. М. в качеството му на управител, е спряно производството по извършване на ревизията на [фирма], възложена със ЗВР № , считано от 06.11.2009 г. до 06.02.2010 г. 905948/15.09.2009 г. Съдът многократно е изискал от ответника да представи посочена молба от 05.11.2009 г. за спиране на ревизията и е връчена на 10.11.2009 г. на пълномощника на дружеството. Същата не е ангажирана като писмено доказателство. Вместо това е представено писмо изх. № 29-00-240 от 16.07.2011 г. на зам. Директора на ТД на НАП – С., в което се казва, че при направена проверка в офис К. поляна в досието на [фирма] не са постъпили и не се намират – молба с вх. № 53-03-1202 от 05.12.2009 г., фактура № 8024 от 20.02.2008 г., издадена от [фирма] и фактура № [ЕГН] от 22.04.2008 г., издадена от [фирма] и разпечатка от входящ регистър на ТД на НАП – С.. П. Г. е издала Заповед № 1000876 – В от 05.02.2010 г. на основание чл. 35 от ДОПК за възобновяване производството по извършване на ревизията на жалбоподателя. Заповедта е връчена на 10.02.2010 г. на упълномощеното лице А. П..

Със ЗВР № 1002499 от 23.03.2010 г. срокът на ревизията е продължен до 26.04.2010 г., връчена е на 28.02.2010 г. на пълномощника на дружеството. С нова ЗВР № 1003393 от 26.04.2010 г. е изменен предмета на започналата ревизия на жалбоподателя, а именно 1. Данък върху добавената стойност – 13.12.2007 г. – 31.08.2009 г. и 2. Корпоративен данък – 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г. Тази заповед е със срок на завършване на ревизията 26.04.2010 г. и е връчена на същата дата на управителя на дружеството В. М..

В срока по чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад № 1003393/10.05.2010 г., връчен на 04.02.2011 г. на упълномощено лице. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подавано възражение.

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1003393 от 04.02.2011 г., Б. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите, е определена за компетентен

орган по издаването на РА на [фирма] и е връчена на 28.03.2011 г. чрез пълномощника.

В срока по чл. 119, ал.3 от ДОПК е издаден РА № [ЕГН] от 02.03.2011 г., който е обжалван пред Директора на Дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП [населено място] с жалба вх. № 53 – 03 - 765 от 11.04.2011 г. по описа на ТД на НАП С. и вх. № 05 – 24 – 00 – 1265 от 14.04.2011 г.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК не е издадено решение на директора на Д"ОУИ", но така е постановено в срока по чл. 156, ал. Ал.6 от ДОПК, тъй като е подадена жалба срещу мълчаливо потвърждаване на РА в срока по чл. 156, ал.3 от ДОПК от [фирма]. В РД и РА е посочено, че в частта по ЗДДС: е установено, че дружеството е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 391,51 лв. за данъчни периоди м.02,04.2008 г. по фактури /подробно описани в РД/, издадени от [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. Предмет на доставките са аванс, доплащане на наем зала, обяд, нощувки и закуски. Жалбоподателят не е представил доказателства, обуславящи извод, че получените услуги се свързани с дейността на дружеството и се използват за извършване на последващи облагаеми доставки. Ревизиращият орган е приел, че услугите са за представителни и развлекателни цели и е отказал правото на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Органът по приходите е констатирал, че регистрационният опис на наличните активи е подаден в срока по чл. 75 от ЗДДС, но не е включен в Дневника за покупки съгласно разпоредбите на чл. 75, ал. 2 от ЗДДС и дружеството не е упражнило правото си на данъчен кредит.

По ЗКПО /отм./:

За отчетната 2005 г. дружеството е подало ГДД по чл. 51, ал. 1 от ЗКПО /отм./ с вх. № 22111338/31.03.2006 г. с нулеви резултати, а при ревизията по данни от счетоводството /оборотни ведомости/ са установени отчетени приходи и разходи. За отчетната 2006 г. е подадена ГДД с вх. № 22111459/02.04.2007 г. с деклариран положителен финансов резултат в размер на 38 208,49 лв.

В хода на ревизията с ИПДПОЗЛ с изх. № 05-53-03-872/29.09.2009 г. са изисквани доказателства за относими факти при определянето на задълженията за данъци, касаещи ревизирия период.

Поради непредставяне доказателства ревизиращият орган е приел, че за 2005 г. е налице обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, изразяващо се в наличие на /данни за укрити приходи или доходи, а за 2006 г. - по т. 4 - липсва или не е представена счетоводна отчетност, както и обстоятелства по т. 6 - данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28. Обстоятелствата са констатирани при проверки на декларирания адрес за кореспонденция, намиращ се в [населено място], [жк], ул. У. Г. [жилищен адрес]06 и нов деклариран адрес в [населено място], [улица], за което са изготвени Протоколи № 3270/25.09.2009 г., № 2999/25.02.2010 г. и № 8870/26.04.2010 г.

Въз основа на констатираните факти е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. № 05-53-03-872/30.10.2009 г., с което лицето е уведомено, че основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Ведно със същото е връчено ИПДПОЗЛ с изх. № 05-53-03-872/30.10.2009 г., в резултат, на което са представени ГДД, Баланс и Отчет за приходите и разходите /ОПР/, Оборотна ведомост, счетоводни разпечатки, първични документи за 2005 г. Не да представени

справки за налични ДМА, инвестиции, задължения, касови книги, банкови документи, договори и др".

След извършен анализ по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, данъчна основа за облагане по ЗКПО е определена както следва: За 2005 г.: Въз основа на представените първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, ОПР и Оборотна ведомост е установено, че размерът на реализираните приходи е 30 773,42 лв. /счетоводени по кредита на сч. с/ка 703 „Приходи от продажба на услуги"/, а разходите /по отчета за приходите и разходите /ОПР/ - 24 988,30 лв. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК данъчната основа е 867,77 лв., ведно със съответните лихви.

За 2006 г.: С ГДД са декларирани приходи в размер на 54 900,06 лв. и разходи в размер на 38 208,49 лв. Тъй като не са представени доказателства, обосноваващи извършените разходи, ревизиращият орган е приел, че същите са в размер на 0,00 лв. Данъчната основа по реда на чл. 122, ат. 2 от ДОПК е определена в размера на декларираните приходи - 54 900,06 лв., дължимият корпоративен данък - в размер на 8 235,01 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 2 503,74 лв. е получен данък за внасяне в размер на 5 731,27 лв., ведно със съответните лихви.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от ответната страна във връзка с дадените указания от съда. Жалбоподателят не се я възползвал от дадената му възможност за поискване на експертиза.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав като взе предвид събраните писмени доказателства по делото направи следните изводи

По ЗДДС:

За данъчния период 01.02.2008 г.- 29.02.2008 г. правилно и законосъобразно органът по приходите не е признал правото на данъчен кредит по фактури № 8024 от 20.02.2008 г. и № 8233 от 29.02.2008 г., издадени от [фирма]. Фактурите не се съдържат в приетата административна преписка, не са представените и от страните в хода на съдебното производство. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели. Представителни или развлекателни цели по смисъла на 62, ал. 1 от ППЗДДС във връзка чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС са: посрещане, престой и изпращане гости и делегации; ношувки; консумация на храна и напитки; организиране на делови срещи; тържества; развлекателни мероприятия; екскурзии /чл. 62. ал. 1 от ППЗДДС/. От предмета на доставка по процесите фактури е видно, че същите попадат в обхвата на цитираната разпоредба и ревизиращият орган законосъобразно е отказал правото

на данъчен кредит по същите на основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, оспорващи този извод.

Съгласно разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 74 възниква на датата на регистрацията по този закон и се упражнява през данъчния период, през който е възникнало, или в един от следващите три данъчни периода, като наличните активи, получените услуги и данъкът, включени в регистрационния опис по чл. 74, се отразяват в Дневника за покупките за съответния данъчен период /ал. 2/.

В настоящия случай дружеството е регистрирано по ЗДДС на 13.12.2007 г. като не е упражнило правото на данъчен кредит съобразно посочените разпоредби на чл. 74 от ЗДДС, цитирани по-горе. Това обстоятелство е видно от подадената СД по ЗДДС за м.03.2008 г., съгласно която данъчна основа на доставките и вноса с право на пълен данъчен кредит е в размер на 2 753,83 лв., начисленият ДДС с право на пълен данъчен кредит - в размер на 550,77 лв. и резултат за периода ДДС за внасяне - 19 672,51 лв. Претендираният от жалбоподателя данъчен кредит за наличните активи към датата на регистрацията неправилно е отразен като данък за внасяне от кл.50, приспаднал по реда на чл. 92, ал. 1 от закона. В РА липсват констатации, а към преписката доказателства за извършена корекция по реда на чл. 126, ал. 3 от ЗДДС.

Следва да се има предвид, че независимо от разпоредбата на чл. 126 от ЗДДС. в случай, че дружеството е пропуснало срока за упражняването на правото на данъчен кредит, същото се погасява и не може да бъде упражнено чрез извършване на корекции на грешки. В случая съгласно разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от ЗДДС правото възниква на 13.12.2007 г. и може да бъде упражнено в един от следващите 3 данъчни периода, което в конкретния случай означава за данъчните периоди до м.03.2008 г. Доколкото дружеството не е извършило корекция на справка-декларация за м.03.2008 г. по реда на чл. 126, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, към момента на извършване на ревизията корекцията по чл. 126, ал. 3 от ЗДДС е недопустима, доколкото преклузивния срок по чл. 75, ал. 2 от ЗДДС е изтекъл.

Въз основа на изложеното ревизиращият екип законосъобразно е отказал правото на данъчен кредит за наличните активи към датата на регистрацията по ЗДДС.

За данъчни периоди м.05,10,11,2008 г. ревизиращият орган е констатирал, че жалбоподателят не е представил доказателства за оспорване на тази констатация, независимо, че в жалбата се твърди, че такива съществуват и ще бъдат представени пред настоящата инстанция, поради което жалбата се явява недоказана.

По отношение на установените задължения за данъчните периоди м.12.2007 г., м.06, м.07, м.08, м.09, м.12.2008 г. и м.01, м.04, м.07.2009 г. не е налице промяна на резултатите спрямо декларираните, а за данъчните периоди м. 01.2008 г., м.02, м.03, м.05, м.06, м.08.2009 г. не е направено изявление за обжалване на определените по основание и размер задължения, поради което РА е влязъл в сила в тази част.

По ЗКПО /отм./:

В хода на ревизията не са представени доказателства във връзка с връчени ИПДПОЗЛ. Такива са постъпили в следствие и са относими за задълженията за 2005 г. Въз основа на установените факти и обстоятелства ревизиращият екип е приел, че задълженията следва да бъдат определени в условията на специалния ред по чл. 122 -124 от ДОПК.

По отношение на 2005 г. е налице обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - налице са данни за укрита приходи, а по отношение на 2006 г. - по т. 4 - не е

представена счетоводна отчетност, която да дава възможност за установяване на данъчното облагане и по т. 6 - данните и сведенията за установяване на основата за облагане с данъци не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното дружество не е намерено на адреса за кореспонденция.

Доколкото наличието на всяко едно от обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК поставя в невъзможност органите да извършват процесуални действия за събиране на доказателства в съответствие с принципите на служебно начало и обективност поради причина, която се дължи на задълженото лице, законодателят е предвидил презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК за вярност на фактическите констатации до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено от събраните доказателства.

Относно твърденията на жалбоподателя, че данъчната основа за 2005 г. е следвало да бъде определена по реда на материалния закон, следва да се има предвид, че ЗКПО не вменява задължение на органа по приходите да формира данъчен финансов резултат на дружествата, а само да контролира счетоводния финансов резултат чрез преобразуване по ред и начини, определени в този закон.

На база на изложеното, съдът намира, че жалбата е недоказана, поради което не следва да се уважава. С оглед изхода на спора и факта на направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника в откритото съдебно заседание от 10.04.2012 г. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да се уважи и да се осъди [фирма] да му заплати сумата в размер на 1250 лева (хиляда двеста и петдесет лева) на основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 3 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

### Р Е Ш И :

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], адрес [населено място], [улица], ап. 8, представлявано от управителя В. М. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 02.03.2011 г., издаден от Б. В. М. на длъжност “главен инспектор по приходите” в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1224 от 20.07.2011 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението”.

**ОСЪЖДА** [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], адрес [населено място], [улица], ап. 8, представлявано от управителя В. М. да заплати в полза на бюджета на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 1250 лева (хиляда двеста и петдесет лева).

**Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**

